



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2144/25
3.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Јањић, адвокат из Београда, ул. Војводе Шупљикца број 37, против туженог “И Мастер” д.о.о. Београд, ул. Кнеза Вишеслава број 57-а, чији је пуномоћник Рајко Јелушић, адвокат из Београда, ул. Немањина број 4, ради чинидбе и по противтужби туженог против тужиље ради раскида уговора и исплате, вредност предмета спора 19.374.498,00 динара, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 240/23 од 16.12.2024. године, у седници одржаној дана 3.6.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 240/23 од 16.12.2024. године у ставу првом, другом и трећем изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка из става четвртог изреке пресуде Вишег суда у Београду П 240/23 од 16.12.2024. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 631.625,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, наложено је туженом да, као продавац, у року од 8 дана од дана пријема пресуде са тужиљом, као купцем, приступи закључењу уговора о купопродаји стана број 50, пројектоване нето површине 125,45 м², који се налази у ламели ... на седмом спрату стамбено-пословног објекта спратности 3 По + Пр + 7 + Пс у ..., са припадајућим правом на кат. Парцели ... КО ..., по купопродајној цени од 206.992,50 евра, с тим да је купац у обавези да плати још 165.594 евра, а уколико тужени у остављеном року не закључи уговор, пресуда ће заменити уговор о купопродаји и биће основ за упис права својине тужиље као власника на предметном стану у регистру непокретности који се води код Службе за катастар непокретности Раковица – КО ..., што је тужени дужан признати и трпети.

Ставом другим одбијен је противтужбени захтев туженог којим је тражио да се раскине предуговор закључен пред јавним бележником ... ОПУ: 280-2021 од 17.3.2021. године између туженог, као продавца, и тужиље, као купца. Ставом трећим одбијен је противтужбени захтев туженог, којим је тражио да се обавезе тужиља да туженом исплати износ од 15.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од дана 9.3.2023. године. Ставом четвртим обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 631.875,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, побијајући је у целости. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Тужиља је благовремено одговорила на жалбу. Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Испитујући првостепену пресуду у смислу члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд пази по службеној дужности, а не стоје ни жалбени наводи којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, јер је изрека ожалбене пресуде јасна, разумљива и не противречи сама себи и разлозима пресуде, као ни доказима који се налазе у спису, а пресуда садржи јасне, потпуне и довољне разлоге о свим битним чињеницама, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 17.3.2021. године, закључен је Предуговор о купопродаји непокретности оверен од стране јавног бележника ... из Београда под ОПУ: 280-2021 између туженог, као продавца, и тужиље, као купца. Чланом 1 уговорено је да продавац продаје, а купац купује непокретност и то стан у изградњи, што подразумева завршетак непокретности по систему "кључ у руке", који према пројекту за грађевинску дозволу и спецификацији посебних делова зграде носи ознаку број 50, пројектоване нето површине 125,45 м², а који се налази у ламели ... на седмом спрату стамбено-пословног објекта спратности ЗПо + Пр + 7 + Пс у ..., са припадајућим правом на кат. парцели број ... КО ... Чланом 2 став 2 уговорено је да купопродајна цена за предметну непокретност износи 188.175 еура плус износ од 18.817 еура, припадајући ПДВ – 10%, тако да укупна цена са урачунатим ПДВ износи 206.992,50 еура, у динарској противвредности по средњем курсу НБС. Чланом 3 став 2 уговорено је да се купац обавезује да уговорену купопродајну цену исплати продавцу на следећи начин: 20% купопродајне цене стана на име аванса у износу од 41.398,50 еура у који износ је урачунат припадајући ПДВ, купац ће исплатити продавцу најкасније 7 дана од дана потписивања и овере предуговора код јавног бележника, преосталих 80% од укупно уговорене купопродајне цене у износу од 165.594 еура у који износ је урачун припадајући ПДВ купац ће исплатити продавца из средстава стамбеног кредита, који ће купац обавезбедити код пословне банке и то у року од 60

дана од дана када овлашћени проценитељ банке купца да налаз и мишљење о степену изграђености објекта подобног за одобрење стамбеног кредита. Чланом 3 став 3 уговорено је да се купац обавезује да у року од 15 дана од дана када га продавац обавести о степену изграђености објекта, тј. у моменту када степен изграђености објекта буде подобан за одобрење стамбеног кредита, изведе овлашћеног проценитеља банке и аплицира за стамбени кредит. Чланом 4 став 1 уговорено је да се купац обавезује да разлику од укупно уговорене купопродајне цене у износу од 206.992,50 еура и уплаћеног дела купопродајне цене у износу од 41.398,50 еура, што укупно износи 165.594 еура, исплати из средстава стамбеног кредита пословне банке и то након одобрења стамбеног кредита купцу, овере забележне изјаве од стране продавца и након закљученог коначног уговора о купопродаји непокретности код надлежног јавног бележника. Чланом 6 став 1 уговорено је да се продавац обавезује да предметну непокретност изгради и изврши по систему “кључ у руке” и преда купцу у посед у државину најкасније до 20.07.2022. године, под претњом једностраног раскида уговора од стране купца. Чланом 7 став 1 уговорено је да се рок завршетка изградње и предаја стана у посед купцу може продужити једино у случају више силе или значајних временским неприлика, које су ометале завршетак грађевинских радова о чему је продавац дужан да обавести купца одмах након наступања више силе и значајних временских неприлика са назнаком колико продужење може да траје. Ставом два уговорено је да уколико се рок завршетка изградње и предаје стана у посед купцу продужи за више од 4 месеца од дана наведеног у члану 6 став 1 овог предуговора односно дана 20.11.2022. године, купац има право да раскине овај предуговор у ком случају је продавац обавезан да му врати износ аванса из члана 3 овог предуговора. Ставом три уговорено је да купац у сваком случају може да одржи овај уговор на правној снази, након наведеног рока, остављајући нови додатни рок продавцу за завршетак изградње и предаје стана у посед купцу. Чланом 12 став 1 уговорено је да је у случају да купац не изврши своју уговорену обавезу предвиђену чланом 2 овог предуговора, те не приступи овери уговора о купопродаји непокретности или одбије да закључи и овери уговор о купопродаји непокретности, овај предуговор се сматра раскинутим, а продавац задржава примљени износ дела купопродајне цене на име аванса и то на име уговорене казне, а купац је дужан да приступи и закључи споразум о раскиду предуговора пред јавним бележником, о свом трошку. Ставом два овог члана уговорено је да у случају да купац не испуни своју уговорену обавезу, не изврши обавезу укупне купопродајне цене, на динарски ли девизни рачун продавца, како је предвиђено чланом 4 овог предуговора, а под условом да је продавац све своје уговорне обавезе уредно извршио, оверени уговор о купопродаји непокретности се има сматрати раскинутим, а продавац задржава укупан износ примљен на име дела купопродајне цене на име аванса, обзиром да уговорене стране сагласно утврђују да је објекат у изградњи и да се трошкови и штета коју трпи продавац због неизвршења на овај начин надокнађују, а купац је дужан да приступи и закључи споразум о раскиду предуговора пред јавним бележником, о свом трошку, а ставом три да у случају да се оствари било који од наведених услова у складу са овим чланом, а било која уговорна страна не приступи овери и не закључи споразум о раскиду предуговора, односно уговора уз обавезу да јој се претходно упућен позив писаним путем на адресу уговорене стране која је наведена као адреса за кореспонденцију у овом предуговору дужна је да другој страни исплати на име уговорене казне износ од 15.000 еура. Ставом четири уговорено је да у случају да продавац не изврши своју обавезу из овог предуговора и не изврши изградњу објекта, односно преда непокретност описану у члану 1 овог предуговора ни

до дана 20.11.2022. године, купац има право да раскине овај предуговор у ком случају је продавац обавезан да му врати износ аванса из члана 3 овог предуговора, као и да приступи раскиду предуговора пред јавним бележником о свом трошку. Ставом пет уговорено је да у случају да купац не изврши своју уговорну обавезу из члана 3 овог предуговора и не изврши исплату дела купопродајне цене на име аванса у износу од 41.398,50 еура у року од 7 дана од дана предвиђеним чланом 3 овог предуговора, овај предуговор се сматра раскинутим, а купац је дужан да приступи овери и закључи споразум о раскиду предуговора пред јавним бележником, о свом трошку. Читањем изјештаја “Alfa real estate” д.о.о., од 14.10.2022. године, утврђено је да је предмет процене стан 50 на седмом спрату ламеле 2 површине 125,45 м² у ... у ..., на кат.парц... КО Степен завршености стана је око 90%, а степен завршености ламеле ... је око 85%. Тржишна вредност стана под претпоставком завршетка износи 242.000 еура, док грађевинска вредност стана под претпоставком завршетка износи 98.000 еура. Читањем извештаја “Alfa real estate” д.о.о. од 5.12.2022. године, утврђено је да је предмет процене гаражно место ... на нивоу -2, површине 11,55 м² у ... у..., а на кат.парц... КО ... Степен завршености гараже је око 96%, а степен завршености ламеле је око 93%, тржишна вредност гараже под претпоставком завршетка износи 12.000 еура док грађевинска вредност гараже под претпоставком завршетка износи 6.000 еура. Читањем имејл преписке од 29.12.2022. године утврђено је да је тужиљи од стране ББ из “РБА банке“ добила потврду да је дана 14.11.2022. године на кредитном комитету “РБА банке“ њен захтев за стамбени кредит прелиминарно одобрен, с тим што је тада, као једини додатни услов за одобрење банка тражила повећање вредности колетерала. Тада је договорено да додатно обезбеђење буде гаражно место у власништву “...” д.о.о., који се налази у истој згради као и предметни стан. Након достављања процене вредности гаражног места и доказа о власништву, банка је на наредном кредитном комитету и званично потврдила одобрење захтева.

Из исказа тужиље утврђено је да се њен супруг чуо са ВВ, представником “И Мастера” и да му је он рекао да је истекао рок за исплату купопродајне цене дана 17.12.2022. године, да треба да раскину предуговор, а уколико жели да купи стан да може да га купи по новим условима и за цену од 2.200 евра по м², док је по предуговору цена била 1.650 евра по м². Из банке су је контактирали дана 26.12.2022. године, ради договора око реализације кредита, али са туженим није успостављен контакт ради реализације предуговора. Није добила информацију због чега предметни стан није изграђен, а предуговор је сачинио пуномоћник туженог, док предметни стан није довршен ни сада. Из исказа сведока ББ утврђено је да је проблем са банком постојао јер је била велика разлика између цене коју је проценитељ определио у процени и цене наведене у предуговору. Од закључења предуговора до подношења захтева за одобрење кредита, прошло је дужи временски период и дошло је до раста цена. Интерни проценитељ је извршио комперативну анализу и банка је од тужиље захтевала да повећа учешће или повећа залогу, односно да изврши додатно обезбеђење предметног кредита. Након тога са банком је договорено да додатно обезбеђење буде гаража која се налази у истом објекту. Након процене гараже добио је обавештење од тужиље да је продавац обавестио да је пробијен рок за плаћање непокретности.

Из исказа сведока ГГ, супруга тужиље, утврђено је да нису добили ни усмено ни писмено обавештење да истиче рок за закључење уговора.

Све важне чињенице за доношење побиијане одлуке одлуке првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио изведеним доказима, које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП.

На утврђено чињенично стање првостепени суд је применио материјално право и то одредбе чл. 45 став 1, 124 и 125 Закона о облигационим односима када је оценио да је тужбени захтев основан, а противтужбени захтев неоснован. Наиме, у конкретном случају нису испуњени услови за раскид предметног предуговора, прописани чланом 124 и 125 ЗОО из разлога што тужени нема право на раскид предуговора, јер није испунио своју обавезу из предуговора, да предметни стан изгради најкасније до 20.11.2022. године, на основу члана 6 и 7 предуговора, при чему стан није изграђен ни до 20.12.2023. године, због чега предуговор не може бити раскинут ни по самом закону. У вези са тим, неосновани су наводи туженог да је рок за исплату преосталих 80% износа цене истекао дана 17.12.2022. године, односно протеком 60 дана од дана када је овлашћени проценитељ банке дао налаз и мишљење о степену изграђености објекта (17.10.2022. године), при чему је чланом 4. предуговора утврђено да ће тужиља преостали износ цене исплатити из средстава стамбеног кредита пословне банке и то након што добије одобрење кредита, овере заложне изјаве од стране туженог и закључењем главног уговора о продаји непокретности. Будући да нису испуњени услови за раскид предуговора, неоснован је и захтев туженог за исплату износа од 15.000 евра на име уговорене цене.

Имајући у виду да је предуговор закључен у законом прописаној форми, на основу слободно изражене воље уговарача, као и да је тужени потписивањем предуговора изразио вољу за закључење главног уговора, те будући да постоји основ и да је тужени одбио приступи закључењу главног уговора, основан је тужбени захтев којим тужиља захтева да се наложи туженом да закључи главни уговор о продаји непокретности у складу са одредбом члана 45 ЗОО. Уколико тужени не приступи закључењу главног уговора о продаји непокретности, ова пресуда ће заменити главни уговор о продаји и представљати правни основ за упис права својине тужиље као власника на предметном стану у надлежном регистру непокретности.

Чињенично стање је потпуно и правилно утврђено и оно се жалбеним наводима којима се напада слободна оцена доказа од стране првостепеног суда не доводи у сумњу. На правилно утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право те се пресуда детаљно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 став 2 ЗПП-а. Правилан је став првостепеног суда о основаности тужбеног захтева тужиље и неоснованости противтужбеног захтева туженог из разлога које наводи првостепени суд, које овај суд, као другостепени, у потпуности прихвата, као јасне и непротивречне, али и из других разлога.

Наиме, основан је тужбени захтев тужиље имајући у виду одредбу члана 45 Закона о облигационим односима – ЗОО (Сл. лист СФРЈ", бр. 29/78, 39/85, 45/89 - одлука УСЈ и 57/89, "Сл. лист СРЈ", бр. 31/93, "Сл. лист СЦГ", бр. 1/03 - Уставна повеља и "Сл. гласник РС", бр. 18/20).

Предуговор у смислу наведене законске одредбе је такав уговор којим се предузима обавеза да се доцније закључи други, главни уговор. Како су парничне

странке закључиле предуговор са свим битним елементима главног уговора, то је предуговор створио обавезу за сваку од њих да закључи главни уговор са битним елементима наведеним у предуговору. Тужилца има правни интерес да захтева да се тужени обавезе на закључење главног уговора. Апелациони суд је имао у виду и да је тужилца у складу са чланом 45 став 5 ЗОО поднела тужбу у року од шест месеци од истека рока предвиђеног за закључење главног уговора, имајући у виду да је туженог позвала на закључење 22.12.2022. године, док је тужбу поднела 9.2.2023. године.

Иако су тачни жалбени наводи туженог да у изреци ожалбене пресуде није наведен рок у којем би тужилца као купац морала исплатити купопродајну цену односно платила још 165.594 евра, што и јесте битни елемент уговора, у овој фази поступка тужба се не може одбацити, а чињеница да тај рок није наведен не чини захтев тужилце неоснованим. Ово јер је тај битни елемент уговора одређен предуговором, иако није истакнут у петитуму захтева. Осим тога, одредбом члана 391 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу- ЗИО (106/15, 54/19 и 10/23 др. закон), која се односи на условно потраживање, прописано је да ако давање изјаве воље (туженог) зависи од испуњења неке обавезе извршног повериоца (тужилце) или од наступања услова, сматра се да је извршни дужник дао изјаву када извршни поверилац испуни своју обавезу или када услов наступи. Ставом трећим истог члана прописано је да јавни извршитељ, на захтев извршног повериоца, утврђује када је изјава воље дата. Стога тек када тужилца испуни своју обавезу плаћања купопродајне цене на начин како је то предвиђено предуговором, тужени ће бити у обавези да приступи закључењу уговора о купопродаји стана. У случају да тужени не приступи закључењу уговора, пресуда ће заменити уговор о купопродаји, али свакако након исплате цене од стране тужилце, те ће тужилца моћи да упише своје право својине као власник предметног стана у регистар непокретности који се води код Службе за катастар непокретности Раковица – КО ...

Без утицаја су жалбени наводи туженог да је првостепени суд потпуно изгубио из вида чињеницу да су се уговорне стране споразумеле да се целокупан износ купопродајне цене стане исплати пре завршетка свих радова, односно кад тужени обезбеди 80% изграђености објекта, односно стана, те да је првостепени суд погрешно закључио да је купац дужан да исплати купопродајну цену по завршетку радова по принципу “кључ у руке” јер обавеза туженог настаје тек по исплати купопродајне цене у целисти и закључењу уговора. Првостепени суд је правилно оценио да тужени нема право на раскид предуговора јер није испунио своју обавезу у року.

Наиме, према одредби члана 6 предуговора продавац је био дужан да изгради и заврши стан по систему “кључ у руке” и преда купцу посед и државину најкасније до 20.7.2022. године док је према одредби члана 7 предуговора тај рок могао да псе родужи за највише 4 месеца односно до 20.11.2022. године у случају више силе или значајних временских неприлика које би омеле завршетак грађевинских радова о чему је продавац био дужан да обавести купца. Према исказу тужилце први пут је о степену изграђености добила допис од туженог 11.10.2022. године, с тим да није била обавештени о разлозима због чега објекат није завршен у року (из члана 6).

У таквој ситуацији, у којој је тужилца могла да раскине предуговор, али то није учинила, већ је у намери да одржи предуговор на снази у лето 2022. године са супругом

у стану изводила радове не постављању керамике, радове везано за струју, кречење и др. јер су извођени радови били лошијег квалитета него што су уговорени, а све у договору са инвеститором, тужени нема право да захтева раскид предуговора, задржи примљени аванс на име исплате купопродајне цене у износу од 41.398,50 евра и захтева исплату уговорене казне у износу од 15.000 евра, а што не би било у складу ни са начелом савесности и поштења из члана 12 ЗОО.

Наосновани су жалбени наводи да тужени има право на раскид предуговора јер су се уговорне стране споразумеле да ће тужила исплатити целокупан износ купопродајне цене у року од 60 дана од дана када овлашћени проценитељ банке купца да налаз и мишљење о степену изграђености објекта, а који рок је истекао 17.12.2022. године, јер се обратила туженом за закључење уговора дана 22.12.2022. године. Наиме, према исказу тужиле, који је првостепени суд прихватио, тужила је од стране сведока ББ, радника “РБА банке“, добила потврду да је дана 14.11.2022. године на кредитном комитету “РБА банке“ њен захтев за стамбени кредит прелиминарно одобрен, с тим што је тада, као једини додатни услов за одобрење банка тражила повећање вредности колетерала (јер је у међувремену дошло до пораста цене станова), те је тада договорено да додатно обезбеђење буде гаражно место у власништву “...” д.о.о., чији је власник супруг тужиле, које се налази у истој згради као и предметни стан. Након достављања процене вредности гаражног места од 8.12.2022. године и доказа о власништву, банка је на наредном кредитном комитету и званично потврдила одобрење захтева.

Такође, имајући у виду да је коначна процена ради добијања кредита дата са проценом гаражног места 8.12.2022. године не може се прихватити да је протекао рок од 60 дана из члана 3. став 2. предуговора. Са друге стране, чланом 12 ставом 3 предуговора је прописано да ће се предуговор сматрати раскинутим уколико купац не испуни своју уговорну обавезу из члана 4 (плаћање цене с тим да се не помиње рок од 60 дана) и уколико је продавац све своје уговорене обавезе уредно извршио, а што се није десило у конкретној ситуацији.

Неосновани су и жалбени наводи да је степен изграђености објекта од 80% био довољан за одобрење кредита, па је тужила имала комфоран рок од 60 дана да обезбеди средства из кредита, јер је ситуација била управно супротна с обзиром да је банка проценила да стан изграђен у том проценту није довољно обезбеђење, због чега је затражила од тужиле да повећа учешће или да обезбеди још неку непокретност као средство обезбеђења, што је тужила и учинила.

Са изложеног, неосновани су жалбени наводи туженог да до закључења уговора о купопродаји није дошло искључивом кривицом тужиле као купца. Неоснован је жалбени навод туженог да је првостепени суд поништио једно од најважнијих начела уговарања начело поштовања уговорних одредби – Pacta sunt servanda јер је тужилац онај који је први повредио ово начело тиме што објекат није изградио у уговореном року.

Супротно начелу савесности и поштења из члана 12 ЗОО-а тужени је покушао да искористи прилику за додатном зарадом, јер је у међувремену дошло до пораста цене станова на тржишту и у том објекту, те да присили тужилу на закључење уговора

о купопродаји по неповољнијим условима за њу, а користећи ситуацију у коју је тужилца дошла услед неизграђености стана, односно одбијајући да закључи уговор због кашњења од непуних 5 дана тужилце (када би се рок рачунао на начин како тужени тумачи цитиране одредбе предуговора).

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер налази да нису од утицаја на доношење другачије одлуке на основу овлашћења из члана 396 став 1 ЗПП.

Разлози другостепеног суда су дати у складу са актуелном праксом Европског суда за људска права по којој другостепени суд може навести сопствене разлоге за одлуку у циљу давања образложене одлуке и права на правично суђење сагласно чл. 6 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (Сл. лист СЦГ – међународни уговори“, бр. 9/03, 5/05 и 7/05 – испр.и „Службени гласник РС – Међународни уговори 12/10) - пресуда ЕСЈП од 27.септембра 2001.године, Hirvisaari v. Finland (49684/99, § 30-33).

Међутим, жалба туженог је делимично основана у погледу одлуке о трошковима поступка из става другог изреке побијане пресуде, па је иста преиначена применом чл. 153, 154 и 163 ЗПП, тако што је обавезан тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка и то на име састава тужбе и једног образложеног поднеска у износу од по 56.250,00 динара, за заступање пуномоћника из реда адвоката на четири одржана рочишта у износу од по 60.750,00 динара, за приступ на једном неодржаном рочишту у износу од 32.625,00 динара, као и на име судске таксе на тужбу и пресуду у износу од по 97.500,00 динара и на име судске таксе на одговор на тужбу у износу од 48.500,00 динара односно укупно 631.625,00 динара (а не 631.875,00 динара како утврђује првостепени суд очигледном грешком приликом сабирања), све према важећој Адвокатској тарифи у време доношења првостепене пресуде и Таксеној тарифи у време настанка таксене обавезе.

Са изложеног, на основу члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 401 тачка 3 ЗПП као у ставу другом изреке, а како је тужени успео само у погледу одлуке о трошковима поступка и то делимично, те како одговор на жалбу није нужни трошак, на основу одредбе члана 165 у вези са чланом 153 и 154 ЗПП као у ставу трећем.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић